

Domácí putování v době pandemie

„Vezmi si dobré boty, vyrazíme na pouť!“ Věta, která by dříve mnohé z nás nechala chladnými. Po více než roce s pandemií však tato výzva zní jako volání z rajske zahrady snad i pro ty nejjazytější pecivály. Situace je ovšem stále vážná a opatření nepolevují. Vypadá to tedy, že poutě mají na nějakou dobu ještě utrum. Nebo ne?

Pouť není jen příjemná procházka malebnou krajinou na místo Bohu zasvěcené. Jejich podstatou je úmysl, s jakým tuto cestu podnikáme. Oběť ve formě tělesné námahy, která je s poutí spjata, je fyzickým dokladem upřímnosti, s níž na poutním místě pokládáme Bohu svůj úmysl na oltář.

I když jsou nám nyní poutě krásami přírody zapovězeny, neznamená to, že bychom se jich museli vzdát úplně. Pouť je možno vykonat i v místě našeho bydliště – v boční ulici, na dvoře, na zahradě i uvnitř domu či bytu. Stačí si vytyčit délku trasy a na závěr se skrže televizi či internet zúčastnit mše svaté. Jako možná varianta se nabízí túra o délce 4,5 ki-

Foto: Milena Machálková/Člověk a Víra

lometru, což je vzdálenost z nádraží v Bystřici pod Hostýnem k bazilice na Sv. Hostýně.

Putování tímto způsobem může způsobit zvláštním dojmem a může být dokonce náročnější – vždyť cesta přes půvabná zákoutí vždy lépe utíká. Nenecháme-li se však odradit, bude naše úsilí ještě cennějším dokladem naší upřímné touhy setkat se s Bohem a náš úmysl mu předložit na Jeho oltář.

Pavel Hanulík